

Sborová shromáždění i další plánované akce

- 3.12. - 1. neděle adventní** v 8:30 hod. - bohoslužba se sv. večeří Páně
7.12. - čtvrtek - adventní večer v 18:30 hod. - ses.f. Lenka Freitingerová
10.12. - 2. neděle adventní v 8:30 hod. - bohoslužba slova
14.12. - čtvrtek - hudební večer v 18:30 hod.
16.12. - sobota v 15:00 hod. - **vánoční koncert** souboru *Jasénka*
- v kostele (teple se oblečte)
17.12. - 3. neděle adventní v 8:30 hod. - bohoslužba slova
21.12. - čtvrtek v 16:30 hod. - **vánoční koncert** žáků ZUŠ Vsetín (odloučené pracoviště v ZŠ Jablůnka) - v kostele (teple se oblečte)
24.12. - 4. neděle adventní - bohoslužba slova se ráno nekoná
24.12. - Štědrý den ve 14 hodin - **dětská vánoční slavnost**
- srdečně zveme všechny děti
25.12. - slavnost Narození Páně v 8:30 hod. - bohoslužby se sv. večeří Páně
31.12. - neděle ve vánočním oktávu - v 8:30 hod. - bohoslužba slova
1.1. - pondělí - Nový rok - v 8:30 - bohoslužby se sv. večeří Páně
7.1. - 2. neděle po Narození Páně - v 8:30 hod. - bohoslužba slova
(**6. 1. - sobota - během dne probíhá Tříkrálová sbírka**)

Dále pak se pravidelně setkáváme v těchto dnech a časech:

- **neděle 8.30 hod. - bohoslužby a nedělní škola (starší a mladší děti)**
 - **čtvrtek 18.30 hod. - biblická hodina pro dospělé** (v sudý týden) se střídá s hudebním večerem, kdy se učíme nové písně
 - **pátek 19.00 hod. - mládež** – po domluvě v Jablůnce nebo v Pržně (informace podá D. Heller)
- Jste srdečně zváni!**

Za staršovstvo sboru

Vladislav Geryk
kurátor

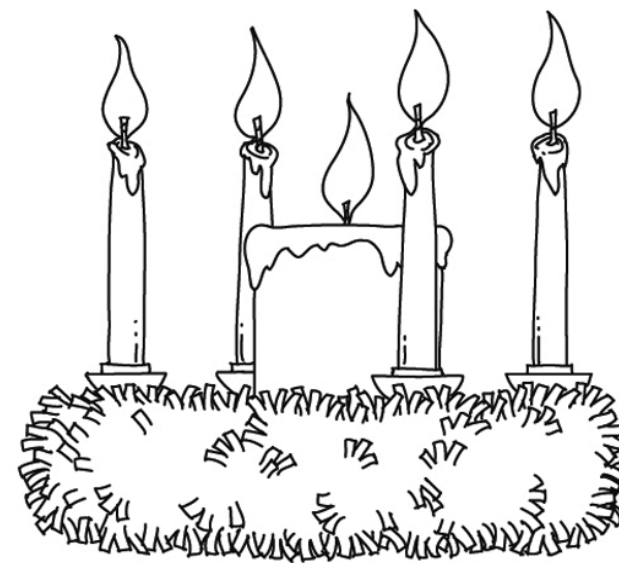
Daniel Heller
administrátor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Jablůnce, 756 23 Jablůnka 45;
IČO 447 40 891; číslo účtu 2800798291/2010

Kontakty: kurátor V. Geryk – 737 667 289, vladislav.geryk@seznam.cz
administrátor D. Heller – 777 342 910, daniel.heller@evangnet.cz
pokladní M. Srněnská – 602 894 825, marcela.srnenska@email.cz

E-mailová adresa staršovstva: jablunka@evangnet.cz

Vánoční dopis v roce 2022

Vesele zpívejme, Boha Otce chvalme, neb nám Syna svého jednorozenného dal na vykoupení, vzdejme mu chválení. / Čtvrtý Kristův příchod známe z písma jistot: první v těle jeho, druhý v duch věrného a třetí při smrti, v čtvrtém má souditi.
(Evangelický zpěvník, píseň č. 446, 1.-2. sloka)

Milí přátelé, sestry a bratři, členové i příznivci evangelického sboru v Jablůnce, čtyři svíčky na adventním věnci mohou symbolizovat zvěst čtyř adventních nedělí podle Jednoty Bratrské. Bratr Lukáš Pražský to vyjádřil v citované písni myšlenkou, že k nám Kristus přichází čtvěřím různým způsobem:

Před dvěma tisíci lety přišel na tento svět, aby nás zachránil – od nesmyslnosti, absurdity, zla, nelásky, trpkosti – pro smysl, naději, dobro, lásku, radost... Nový zákon pro to používá termín či spíše obraz *vykoupení* z otroctví. V tehdejší době se stávalo, že člověka, který byl otrokem (byl tedy majetkem svého pána, který rozhodoval o jeho životě i smrti), nějaký dobrodinec vykoupil, tj. zaplatil za něj jeho majiteli a pak mu dal svobodu. Pro nás je to sice úplně vzdálený svět, a v tomto podobenství nemůžeme nikoho dosadit za „majitele“, komu by Bůh za nás měl platit, ale asi si dovedeme představit, jak vděčný byl (nebo někde na světě ještě je) takto „vykoupený“ člověk.

O druhém příchodu se v té písni zpívá: Druhý příchod jeho do srdce lidského darem víry bývá, proto se ozývá: „Tluku již u dveří, každý mi otevři, / a hned vejdu mile, obdařím tě chvíle předrahou milostí, sebe účastností, skrze Ducha svého obživím věrného.“ (5. a 6. sloka)

Třetí způsob Kristova příchodu je asi nejméně známý: Po třetí přijetí slíbil,

když vyjít z těla věrný člověk má již v budoucí věk, by vyprovázel ho do domu věčného. (8. sloka) Tato představa konce života se mi líbí: Kristus nám přijde naproti, abychom nešli sami „údolím stínu smrti“ (Žalm 23). Ježíš nás přivede domů, do domu dobrého Otce.

Čtvrtá svíce může symbolizovat čtvrtý příchod Kristův na konci časů, který bude vysvobozením pro všechny, kdo na vysvobození čekají, a zklamáním či katastrofou pro ty, kdo si jej nepřejí. *

Věnce ze zelených rostlin, stejně jako svíčky, byly zřejmě symbolicky používány v Evropě už před příchodem křesťanství. Křesťanstvím byl tento zvyk převzat někdy okolo šestnáctého století. Tradice adventního věnce byla založena v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Heinrichem Wichernem (1808-1881). Ten mimo jiné založil školu pro chudé děti. Ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. V roce 1839 proto vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola s 19 malými červenými svíčkami a 4 bílými svícemi. Každý den se zapalovala další svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená. Zvyk se rozšířil nejdříve do německých protestantských sborů, měnící se počet svící se víceméně ustálil na dnes používaných čtyřech či pěti. Ve dvacátých letech 20. století se adventní věnec uchytil i v německých katolických farnostech. Dnes se již objevuje i v rodinách pravoslavného vyznání.

Počet svíček (čtyři, pět i více) i jejich barvy jsou různé podle jejich symboliky. Kromě čtyř fialových nebo červených svíček se používají tři fialové svíčky a jedna růžová svíčka – 3. neděle adventní má totiž v liturgii název *Gaudete (Radujte se)*, podle Iz 66,10) a používá se při ní jinak v liturgii výjimečná růžová barva. Ve středu věnce může být podle další tradice také bílá svíčka. Jako celek, tyto svíčky představují příchod světla Kristova do světa, nebo Ježíše Krista na svět. Historicky je podle křesťanské liturgie hlavní barva adventu fialová. Je to barva důstojnosti, pokání a půstu, stejně jako barva přivítání příchodu Krále (Ježíše Krista na tento svět). Fialová je také barvou smuteční, barvou postní doby a částečně i pašijového týdne.

Jedna z možností, jak zapalovat svíce na adventním věnci i s jejich názvy:

1. svíčka Naděje – svíce proroků (fialová), doporučené čtení při zažehnutí svíčky: Izajáš 60, 2-3.
2. svíčka Mír – svíce Betlémská (fialová), doporučené čtení při zažehnutí svíček Naděje a Mír: Evangelium podle Marka 1,4.
3. svíčka Přátelství – svíce pastýřská (růžová), doporučené čtení při zažehnutí svíček Naděje, Mír a Přátelství: Izajáš 35,10.
4. svíčka Láska – svíce andělská (fialová), doporučené čtení při zažehnutí svíček Naděje, Mír, Přátelství a Láska: Izajáš 9,6-7.
5. svíčka Kristus – svíce Krista (bílá uprostřed věnce), zapálení všech pěti svíček po západu slunce na Štědrý den a Boží hod vánoční. Doporučené čtení při zažehnutí svíček: Evangelium podle Lukáše 1,68-79 a 2,1-20. *

K tomu si dovoluji přidat ještě lidově tradovanou povídku:

Na adventním věnci hořely tiše čtyři svíčky. Bylo slyšet, jak si mezi sebou šeptají.

První svíčka vzdychla a řekla: „Jmenuji se Pokoj. Ráda bych přebývala mezi lidmi, ale jim na mně nezáleží. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodrží!“ Její světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „Jmenuji se Víra, toužím svítit lidem na cestu životem, ale oni mnou pohrdají, jsem prý nemoderní a zbytečná. Lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá tedy cenu, abych svítila!“ Průvan zavál místností a druhá svíčka zhasla...

Smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: „Jmenuji se Láska. Toužím být v lidském srdci, ale lidé si mě nevšímají, nechtějí mě. Vidí jenom sami sebe, tvrdí, že volné vztahy jsou lepší, že je třeba si užívat. Už nemám sílu, abych hořela.“ Její světlo se zachvělo a zhaslo... V té chvíli vešlo do místnosti dítě. Podívalo se na svíčky a řeklo: „Proč nesvítíte, kdo vás zhasl?“ A rozplakalo se.

Vtom se ozvala čtvrtá svíčka a zašeptala: „Neboj se! Dokud já svítím, nic není ztraceno! Mé jméno je Naděje. S mojí pomocí se dají i ostatní svíčky znovu zapálit.“

Od ní pak dítě znovu zapálilo i všechny ostatní. Plamen naděje by v našem životě neměl nikdy zhasnout. Každý z nás by měl plameny pokoje, víry, lásky a naděje stále udržovat. *

Jménem staršovstva srdečně zvu zvláště ty, kdo se stydí přijít, kdo mají zábrany, třeba proto, že v našem kostele či na různých setkáních na faře dlouho nebo ještě nikdy nebyli. Stojíme o Vás, chceme být otevřeným společenstvím, kde jsou si všichni rovni a kde nerozhoduje to, jakou má kdo osobní historii, kde se vzájemně neposuzujeme, ale podpíráme. Každý si nese své břímě – a my chceme vzájemně nést břemena jedni druhých, ale také se spolu radovat z naděje, která je silnější než všechno trápení i všechno zlo na světě.

Prosím ty, kdo by měli zájem o návštěvu faráře, aby se mi ozvali, rád si na každého udělám čas. Můžeme se domluvit i na vysluhování Večeře Páně doma.

V minulém sborovém dopise jsme Vám podali zprávu o nově zvoleném staršovstvu. Na ustavující schůzi 18.4. zvolilo staršovstvo kurátora Vladislava Geryka, místokurátora Davida Srněnského, hospodáře Zdeňka Kaňáka, zapisovatelku Pavlu Švrčinovou. V práci sborové účetní pokračuje ses. Marcela Srněnská. Při bohoslužbách na varhany či klavír doprovázejí Johanka Hůževková a Pavla Švrčinová. V nedělní škole vyučují Milan Hůževka, Jana Hůževková, Pavla Švrčinová, Jana Trefilová, Renata Zralá a Petr Novosad. Na konventu nás zastupují Vladislav Geryk, Milan Hůževka a Vlasta Bělíčková, na seniorátním shromáždění Jeronymovy jednoty Vladislav Geryk a David Srněnský. Děkujeme všem za jejich obětavou službu.

Děkuji Vám všem jménem staršovstva za Váš příspěvek pro život sboru, ať duchovní, materiální či finanční. Jsme vděční za jakoukoli Vaši aktivitu i za Vaše modlitby za sbor. Jsme vděční za každou nezištně odvedenou práci i za to, že pravidelně pamatujete i na hmotné potřeby církve a potřebných lidí. Přeji Vám dobrý a požehnaný adventní i vánoční čas. Srdečně zdraví Daniel Heller, administrátor